



V STAVKAH NI DEMOKRACIJE, temveč le sila. To priča tudi
gornja slika iz boja stavkarjev filmske industrije v Burbanku, Calif.

Tekma velesil za kontroliranje malih držav

Zavezniške armade v "prijateljskih" deželah. —
Razoroževanje na dnevnem redu. Churchill
študira sovjetske divizije. — Kaj je s Kitajsko?

Ko je v parlamentu Winston Churchill dejal, da ima Sovjetska unija v Evropi do tri milijone mož močno armado in znova namigaval v pospešene čimtesnejše zveze med Zed. državami in Veliko Britanijo, je povzročil v Moskvo, ki mu je po ovinkih povedala, da pretirava.

Kaj so divizije?

Churchill je dejal, da ima Rusija izven svojih meja dve sto divizij, kar po njegovem pomeni do tri milijone mož. Stalin je v odgovor nekemu londonskemu poročevalcu dejal, da imajo sovjeti v evropskih deželah 80 divizij, izmed katerih bo polovica v kratkem razpuščenih. Ampak Churchill se s tem pojasnilom ni zadovoljil in trdil in naprej, da se na taka tolmačenja ni zanešati, češ, kdo pa ve, kolikšne so sovjetske divizije?

Vendar pa se Churchill nad Stalinom ni znesel preveč. Ako bi se, bi s tem le potrdil Stalinovo trditev, da on (Churchill) ter njemu enaki v Angliji in Zedinjenih državah ščujejo v novo vojno. Churchill je to storil v svojem govoru v Fultonu, Mo., in njegov govor v angleški zbornici tudi ni bil miroljuben. A na Stalinova izjavljanja pa je dejal, da je bil on (Churchill), ki je sklenil s Sovjetsko unijo pakt dvajsetletnega zavezništva, da je sodeloval z USSR čim jo je Hitler napadel in da je prijateljstvo med njo in Anglijo tudi sedaj.

Ampak besede so za javnost, dejanja pa štejejo.

Churchill je v svojem zadnjem govoru šel predaleč, zato se je potem nekoliko umaknil z opravičevanjem, toda fakt je, da gradi anglo-ameriško zvezo edino v namenu, da zajeti ekspanzijo Sovjetske unije.

Molotov vprašuje za podatke

V Rusiji smatrajo, in ne brez vzroka, da se je anglo-ameriška kombinacija odločila zavladati nad svetom ter USSR potisniti

med nov "cordon sanitaire". V sled tega je Molotov na konferenci združenih narodov v New Yorku vprašal, čemu Anglija ne pokliče svojih čet iz Grčije, in zakaj jih imamo mi na Kitajskem, dasi je Japonska poražena in naših armad tam vsled tega ni več treba. Svoje čete imajo Anglija in Zed. države tudi v nekaterih drugih prijateljskih deželah, n. pr. v Egiptu in imeli smo jih do nedavna v Islandu itd.

Namignil je, da ako ne bi bilo ameriškega oboroženega umešavanja na Kitajskem, bi tam ne bilo sedanje zmede — saj ne toliko kot jo je sedaj. In namesto da bi ameriška vlada svojo armado iz Kitajske poklicala domov, jo opremilja in ob enem zalaga armado diktatorja Ciang Kai-šeka. Vežbajo jo ameriški častniki, oblečena je v naše uniforme in vse se tako zdi kot da hočemo s to politiko nadaljevati.

Ves Pacifik ameriška sfera

V Moskvi ne vidijo radi, da bi si Zed. države držale pod svojim absolutnim vplivom Kitajsko in sedaj še Japonsko ter polovico Koreje. Vrh tega je predsednik Truman minulo soboto dejal, da si bomo na Pacifiku obdržali tudi vse otoke za svoje baze, ki smo jih vzeli Japoncem. Te militaristične postojanke se lahko v vsakem primeru vporabi tudi za napad na Sovjetsko unijo.

(Konec na 5. strani.)

IMPERIALIZEM VELIKE BRITANIJE V PROCESU RAZKRAJANJA

Dasi je delavska stranka v svojem programu zagotavljala, da je proti imperializmu in izjavljala, da ko dobi vlado ga bo spremenila v občestvo dežel Velike Britanije, je njena naloga težja kot pa se bi zdela v kakem volilnem proglašu.

Dobiti naklonjenost ljudstev dežel, ki jih ima desetletja ali stoletja v podjarmljenju je častokrat nemogoče. Kajti taki narodi zahtevajo neodvisnost, ne samo avtonomijo. In zahtevajo osvoboditev izpod gospodarskega zasužnjeja.

Dasi je delavska vlada Indiji obljubila popolno svobodo, v kateri se lahko odloči, da-li želi postati dominjon pod okriljem občestva Velike Britanije, ali pa postane povsem samostojna, bo proces tega osvobojevanja dolg in krvav, ker se posledic starega angleškega imperializma nad to nesrečno deželo ne more kar tako izbrisati.

Svojestvo imperializma je, da v podjarmljenih ali v ekonomsko odvisnih deželah podpira vedno najreakcionarnejše, najbolj izkoriščevalne elemente. Taka je bila tudi politika Zed. držav v latinski Ameriki, na Kitajskem in kjerkoli.

Anglija je v Indiji podpirala razne prince in potentate, napredne kroge je zatirala, maso pa izkoriščala. Angleške imperialiste so kritiki po svetu dolžili, da izigravajo hinde proti muslimanom, zato da so to ogromno maso indijskega ljudstva laglje držali v podložništvu. Sedanja angleška vlada se trudi, da bi med tema dvema verama prišlo do strpnosti, toda mohamedanci, ki jih je v Indiji kakih 80 milijonov, zahtevajo neodvisnost od ostale Indije, kar pa je neizvedljivo. Sedaj se vrše verski boji v Indiji, v katerih je bilo ubitih že veliko ljudi. Vzlic vsemu pa je Anglezem in inteligentnim Indijcem jasno, da tako kot je ne more dalje.

Enako se lahko reče glede Palestine, kjer Židje povzročajo svojim "protektorjem" (Angležem) čezdolge več preglastic. I v Grčiji je angleška politika zvožena, ker nadaljuje po torijskih potih.

Tudi v Italiji ne gre Angliji vse posreči in podnetev bomb v angleškem poslaništvu v Rimu ni je slučaj. Ako hoče sedanja angleška vlada naklonjenost ljudstva v deželah v katerih ima interese, bo morala nehati podpirati kapitalizem in "dolarsko diplomacijo" ne samo v Angliji ampak povsod. Drugače bodo simpatije mase samo s Sovjetsko unijo, ker sedaj le njo smatrajo za nasprotnico starega reda in za graditeljico socializma v svetovnem obsegu.

Joško Oven in Milan Medvešek govornika na konferenci Prosvetne matice

V nedeljo 24. novembra se bo vršilo v Milwaukeeju zborovanje krajevne organizacije Prosvetne matice za okrožje illinoško-wisconsinsko okrožje.

Seja se prične ob 9:30 dopoldne v Reberniškovi (prejšnji Šoštaričevi) dvorani, 539 So. 6th Street.

Vsi, ki pridejo tja iz Chicaga in Waukegana po električni železnici, naj izstopijo na National Ave. Od tam je samo še dober blok hoda do dvorane. Mnogim je itak že znana, ker se je v nji vršilo v minulih letih že veliko konferenc Prosvetne matice in JSZ.

Tajnik Prosvetne matice za to okrožje sedaj je Louis Zorko.

Prej je bil mnogo let Anton Garden.

Za vsa navodila, ali za prijave, ali pa za pojasnila, pišite Louisu Zorkotu, bodisi na naslov Proletarca, ali pa na naslov Prosvete.

Referanta Joško Oven in Milan Medvešek sama sta zadostno poročstva, da bo ta konferenca zelo zanimiva.

Kot običajno v tem okrožju, bo zastopana direktno tudi JSZ, Prosvetna matica in Proletarec. Upravništvo naših publikacij bo zastopala Anne Beniger. Poročala bo o stanju Proletarca, o delu pri Koledarju, o Prosvetni matici itd.

Navzoč bo tudi urednik Pro-

Pri nas reakcija, v evropskih deželah pomikanje na levo

Governer države Georgia, Ellis G. Arnall, je na shodu 30. oktobra dejal, da bodo Zed. države gazile skozi prihodnjih osem do dvanajst let v reakcijo. Dasi je on iz južnjaške države, ima vzlic temu smisel za liberalizem, ni pa optimist — prav zato, ker je iz juga doma in pozna tudi kapitalistične mašine obeh strank v severnih in v drugih državah.

Kapitalistični predstavniki naj se bi potrudili reformirati svoj sistem, je dejal governer Arnall, ali pa bodo nekega dne ob vse. On je za odpravo volilnega davka, rad bi, da KKK zatone in pa da ta dežela uredi svoje ekonomsko življenje tako, da bo zidano na socialni zaščiti. To pa je v kapitalističnem sistemu nemogoče, čeprav celo tudi Henry Wallace verjame, da je izvedljivo.

Seveda je governer Arnall tudi proti sovjetskemu komunizmu, ne le proti fašizmu, a njemu se zdi, da se lahko ustvari zaščiteno blagostanje in v sistemu, ki mu pravimo kapitalizem. To pa je največja zmeta ameriških liberalcev, ker bi radi, da bi bil volk sit in ovca cela.

Dejstvo je, da ker je bila naša dežela v minulih vojni, kar se žrtve tiče, proporcno najmanj prizadeta, (izvzemši onih držav, ki so bile v vojni le na papirju), smo veliko na boljšem kot pa so tiste, kjer so puščali milijonske armade in roji aeroplanov. Pa tudi drugače je naša država izborna razvita in je zmorna dvigniti produkcijo toliko, da je lahko vsega za vse tu in še je veliko na razpolago za izvoz. A v resnici ni tako. In nikar naj ne pozabimo "zadnje" depresije, ker nam ekonomski (?) zagotavlja, da se spet obnovi, morda že prihodnje leto.

In ako se dogodi — pa bomo spet imeli morje revščine ob kupih izobilja.

V Angliji in drugje v Evropi je ljudstvo mnenja, da mu je naš kapitalizem vzlic posojilom in podporam, ki jih daje, v breme, pa glasuje za stranke, ki so za odpravo profiitnega sistema.

Značilno je, da vzlic ogromnim kritikam, ki jih je med svojim članstvom deležna angleška delavska stranka, je pri občinskih volitvah pred dobrim tednom dobila 257 novih mandatorov, izgubila pa jih je 98. Toriji so napredovali samo za štiri, vse druge skupine pa so jih izgubile, vstevši komuniste, ki so ob pet mandatorov. Ostal jim je samo eden. Ampak to ni toliko važno. Važno pa je, da reakcija v Evropi propada, a pri nas pa ji obetajo še do "dvanajst" let napredovanja.

letarca Frank Zaitz.

Zastopniki društev, klubov, zadrug in raznih drugih ustanov bodo vsi imeli priložnost povedati vse, kar imajo v mislih. Vodstvo konferenca se kajpada nadeja le takih poročil, ki so vzpodbudna.

(Konec na 5. strani.)

KOMENTARJI

Zbira in presoja urednik

Demonstracije v Trstu in Gorici, ki jih vprizarjajo Slovenci ter tisti Italijani, ki so za pridruženje Primorja k Jugoslaviji, so anglo-ameriški zasledbeni oblasti jako neljube. Označujejo jih za "slovenske" in komunistične, ampak dejstvo je, da ondotno ljudstvo ni za tako rešitev vprašanja Julijske krajine kot sta jo skovala James Byrnes in Ernest Bevin. In pa francoski Bidault jima je pomagal.

Minuli teden so v Trstu demonstrirali Italijani proti Slovincem. Imajo veliko potuho, kajti naši (ameriški) in pa angleški vojaki so napram Slovincem zelo neuljudni—in iz poročil ameriških častnikovarjev bi si bilo to razlagati tako—da so na "džuge", jezni, ker jih je naša (ameriška) zasledbena propaganda tako naučila. Prav pametna taka vnanja politika s strani Washingtona ni in tudi ako jo republikanska stranka po minulih volitvah takoj prevzame — razlike ne bo — saj na slabše ne. Razen ako res silimo v vojno ter sprožiti naših 70 atomskih bomb (v Angliji pravijo, da jih imamo prilično toliko že dogotovljenih) na mesta v Sovjetski uniji. Toda v Washingtonu in v Moskvi in v Londonu so menda vzlic ščuvanju, spletkam in militarističnim manevrom vendarle še vedno dovolj pametni, da sveta ne bodo zagnali v nov vojni požar. In Sovjetski uniji v priznanje je, da je v spopadu z "zapadom" sicer agresivna, a vojne ne išče. Ima programom dela z rekonstrukcijo. Stalin je dejal, da bo vzelo šest do sedem let, predno bo razdejanje v Ukrajini in drugod v zapadnem delu USSR popravljen — torej ni časa za novo klanje. Ampak pri nas še vedno mnogi pišejo, kot da rdeča armada lahko vsak moment ude v našo deželo in zato da naj bomo pripravljeni.

V Gorici so pred nekaj tedni dobili Slovenci in "komunisti" dovoljenje vprizoriti slavnost "vinske trgatve". Predno jim jo je zasledbena oblast dovolila, je zahtevala, da mora biti popolnoma nepolitična. "Samo naša starodavna običajna proslava vinske trte bo to," ali nekaj sličnega so jim odgovorili Slovenci. Toda na dan parade se je nateplo v Gorico kakih tisoč italijanskih frkolinov, ki so metali v slovenske viničarje opeko in kamenje ter vzklkali "duče, duče!" Eden izmed liberalnih reporterjev je svojemu listu v Ameriko brzojavil, da se mu je zdela, kot da je naša zasledbena oblast simpatizirala s tistimi, ki so vzklkali pokojnemu Mussoliniju, ne pa s Slovenci, ki so proslavljali svoj kraški teran.

Pevski zbor "Zarja" v Clevelandu bo imel na Zahvalni dan koncert in proslavo svoje tridesetletnice. Leo Poljšak bi se ob tej priliki morda lahko kako iztisnil čas, da bi opisal zgodovino tega zbora. Bila bi zanimiva — ker je ZANIMIVA.

Zapadna demokracija dopušča, da proletariat v od uim prizadetih krajih hira, da begunci poginjajo in da so preganjani. Ampak ako so begunci kronane glave — todaj pa je to povsem druga stvar. Grški kralj je živel ves čas izgnanstva v Angliji po kraljevsko. Enako jugoslovanski Peter, istotako Zog. In sedaj, ko smo spet zmagali za demokracijo, pa smo dali priložnost zavrnemu italijanskemu kralju Emanuelu iti v raj v Egipt in njegovemu sinu Umbertou na Portugalsko. Albanski Zog se tudi še nekeje gosti, bivši jugoslovanski knez Pavle se ima do bro, in njegova Olga, nadvojvodka Oto se je nekam potaknil, seveda z dvornim spremstvom — in tako gre la komedija kot morskaka kača. Boji pa se ta dvorna procesija "boljševikov". Kajti menda v nobeni revoluciji niso uporniki iztrebili dvorne žlahte bolj temeljito kot "v desetih dneh, ki so pretresli svet". Francija je pometala z dvorno žlahoto, Spanija je poskušala, v Ant-

(Konec na 5. strani.)

POJEMANJE AKTIVNOSTI V NAŠIH NASELBINAH NA KULTURNEM POLJU

Dasi je vojne že precej časa konec in so se naši fantje že skoro vsi vrnili, se aktivnosti med nami na prosvetnem polju vendar niso pospešile toliko kot smo pričakovali. V Chicagu eksistira samo še en pevski zbor. Včasih so bili štirje in vsi aktivni. Na dramskem polju je bila pred leti ta naselbina silno delavska. Ampak sedaj je v zastoj. Med prejšnjimi igralci in režiserji ni več volje, da bi delo znova prijeli, a tisti, ki bi se radi nadaljevali, pa imajo težave, ker med mladino ni takih, ki bi znali dovolj dobro slovensko, ali pa ki bi jih dramatika veselila.

Joško Oven pravi v tej številki, da ni pomanjkanju aktivnosti kriva samo naša brezbriznost temveč tudi okolščine, v katerih živimo in se jih je nemogoče otrestiti. On izvaja, da "ameriški nivo, v katerem živi in se giblje naša mladina, je nekaj, kar je skoro nemogoče prodreti." Navdana je s prezirom do vsega, kar diši po "starokrajškem", največ ji je za sport in zabave in pa lahkomiselnost je tudi kriva, da je tako kakor je.

Vendar pa se dobe med nami tudi solnčne strani. N. pr. pevski zbor "Zarja" v Clevelandu nam je lahko v vzpodbudo. Letos obhaja tridesetletnico, ki jo bo svečano praznoval s prireditvijo koncerta na Zahvalni dan 28. novembra.

Teško bi bilo na tem prostoru dovolj poudariti, koliko dela je že izvršil ta zbor v svojih 30 letih; in to ne samo na glasbenem polju, kajti pomagal je tudi v dobredelnih akcijah, v stavkah in delavskih političnih bojih.

Kot vse slične skupine je imela tudi "Zarja" težave med vojno. A po zaslugi požrtvovalnih članov in članic je vzdržala. Včasih gre priznanje za ohranitev take ustanove samo eni osebi, ki si zna zbrati okrog sebe sodelavce in držati moralo zbora pokonci.

Kar se tiče naših tu rojenih fantov in deklet, "Zarja" nima vzroka, da se bi pritoževala. Med njo ima veliko zaslonbo in pevci ter pevke so sedaj večinoma iz njenih vrst. Žal, da ni povsod tako.

UMWA in druge unije znova v bojih

Iz statističnih poročil je razvidno, da so se potreščine porazile v minulih mesecih — oziroma po vojni nad 30 odstotkov. Mezde pa so šle medtem navzdol. Ne sicer da so bile znižane, ampak delavniki je krajši ter nadur ni več, ki so prinašale pol drugo ali pa dvojno plačo, namesto le redne za 7 ali 8 ur dela na dan.

Polomijada vlade v kontroliranju cen (OPA), sklepi kongresa, ki so odprli pota v inflacijo, in pa splošna politična zmeda je napravila na povprečnega delavca vtis — in to po pravici, da je med nami veliko narobe. Toda njegovi voditelji zahtevajo le višje mezde, ne potrdujijo pa se, da bi tudi v zakonodajah kaj pomenili. Tako so v poslanski zbornici, v senatu in v legislaturah

posameznih držav dobro zastopani le privilegiji, nič pa se ne stori, da bi tudi delavstvo imelo svoje poslanice, namesto le "prijateljce", za kakršne so v ravnokrajni končani kampanji spet agitirali unijski voditelji AFL in CIO.

Precej udarca na zvezno vlado je povzročil predsednik unije premogarjev, John L. Lewis, ki je dejal, da s tako vladno kontrolo ne bo šlo. Premogovniška industrija je namreč sedaj "vladna" posest, dokler se z operatortji ne pobotajo. Zahteva zvišanje mezd in to je storil tik pred volitvami, da je Trumanovim iz itak zbeganim "politišnom" napravil še več nadleže. A na drugi strani je resnica, da so premogarji sedaj res zastopavljeni in da žive v nešteti kempah v

slabših razmerah kakor pa delavci v velikih mestih. Živil sploh dobili niso — razen najslabša — meso je postalo v marsikateri kempu že neznan stvar in gospodinje so se jezile, delavci pa tudi ne more garati ob nezadostni hrani.

Mnogi Lewisovi neprijatelji so sicer zatrjevali, da je planil na dan s svojim manevrom tik pred volitvami zato, da bi pomagal republikanski stranki. V tem je nedvomno precej resnice, od kar se mu je pokojni Roosevelt toliko zameril, da se je vrnil nazaj v rep. stranko.

To seveda za dečavstvo ni koristno, ker igranje v roke kapitalistični stranki na eni strani, v boju proti drugi, ne more izboljšati položaja, pač pa ga lahko poslabša. Stavke same na

sebi so le skrajno obrambno sredstvo, ali pa uporabne za izvojevanje zahtev unije, toda delavci imajo v njih nič koliko naporov, izgube na plači in druge težkoče. Bilo bi torej zategadelj boljše, če se bi unije rajše trudile dobiti izboljšanje za svoje člane najprvo brez stavk, namesto da bi s njimi kar v naprej pretile, potem pa pridejo v težkoče, kot se n. pr. dogaja sedaj in že ves čas po vojni v marsikateri stavki.

Poleg unije premogarjev zahteva zvišanje mezd unija tekstilnih delavcev, pa i jeklarske, avtna in mnoge druge unije. Industrialni nemir je velik, vladna politika je, negotova in novi kongres pa se bo bržkone baval bolj s protisocialno kakor pa s socialno legislaturo.

Anton Zornik

je na agitacijskem potovanju. Običaje naselbine v vzhodnem Ohiu in oglašil se bo mimogrede tudi v drugih. Priporočamo vsem prijateljem tega lista, da mu gredo na roko. Za vsako uslugo, ki mu jo store pri njegovem delu za Proletarca, jim bo hvaležni.

Vojska obnovljene Poljske

Od trenutka izdajalskega hitlerjevskega napada septembra 1939 pa do same končne zmage ni poljsko ljudstvo niti za trenutek odložilo orožja, ni prenehalo neumiljene borbe na življenje in smrt z nemškimi napadalci.

V domovini se je ta borba razvijala konspirativno v vrstah podtalnih organizacij in borbeneh partizanskih odredih v gozdovih.

V emigraciji se je začelo skoraj neposredno po semtemberskem porazu formiranje rednih poljskih vojaških edinic, ki so daleč od domovine z ramo ob rami z zavezniškimi armadami branile svobodo in čast Poljske. Sredi francoskih vinogradov in nad meglenim La Manchom, na norveških skalah in afriškem peku, v borbi za London, v bitkah pri Narviku in Tobruku so poljski vojaki, letalec in mornar ovesneli s slavo belo-rdečo zastavo. Poljska vojska, ki se je formirala v Franciji in Angliji, a ni bila številčno močna in možnost njene okrepitve je bila še tem bolj omejena, ker poljska emigracija na zahodu ni bila številna.

Sovjetska zveza je bila najmočnejše zbirališče poljske emigracije. Vojni vihar je vrgel po raznih poteh milijone Poljakov na prostranstva ZSSR, in sicer delavce, kmete in delovno inteligenco. Na področju ZSSR je bilo veliko število vojakov in oficirjev prejšnje poljske vojske, borcev iz septembarske vojne. Poljsko prebivalstvo v Sovjetski zvezi je bilo številno glede na izredno dober element v vojskem pogledu. Glede na to je bilo mogoče računati na ustvaritev močnejše poljske oborožene sile v tujini.

To je pravilno presodil pokojni general Vladimir Sikorski. Čim so bili z vstopom ZSSR v vojno ustvarjeni za to potrebni pogoji, je general Sikorski predlagal Sovjetski vladi ustanovitve poljske armade iz vrst Poljakov, ki so bili razkropljeni po ozemlju sovjetskih republik; poljska armada naj bi sodelovala z Rdečo armado na vzhodni fronti v borbi proti skupnemu sovražniku — Nemcem.

Sovjetska vlada ni le pristala na ta predlog, temveč je vladi Sikorskega ponudila tudi posojilo v znesku 300 milijonov rubljev za ustanovitev armade. Poljski oddelki so bili izenačeni po opremlitvi z borbennimi oddelki Rdeče armade. Središča formacij so bila na prošnjo poljskih oblastev premeščena v južne predele ZSSR, kjer so bili ugodnejši podnebni pogoji. Skratka, sovjetska oblastva so storila vse, da bi nudila poljski armadi čim boljše pogoje.

Toda že v začetku so se pojavile v poveljstvu armade na čelu z generalom Vladislavom Andersom duhu poljsko-sovjetskega zavezništva in življenjskim interesom poljskega naroda nasprotno tendence. Reakcionarni oficirji, ki so zavzeli vsa vodilna mesta, se besno, s pomočjo starih predseptembarskih metod preganjali sleherni pojav demokratičnega duha v vrstah vojske.

Niso mislili na to, da bi se borili proti Nemcem skupaj z Rdečo armado. Zanje je bila Sovjetska zveza smrtni sovražnik, a ne zaveznik. Celo vohunili so na ozemlju zavezniške sovjetske države.

Pogodba, ki jo je general Sikorski sklenil s sovjetsko vlado, je določala, da bodo poljske oddelke pošiljali na fronto postopno glede na stopnjo njihove borbene usposobljenosti, prvi rok bi pa moral biti 1. oktobra 1941. Toda reakcionarno vodstvo ni moglo, pa tudi ni hotelo izpolniti tega pogoja. Nekatere divizije so bile že povsem oborožene in izvežbane, toda general Anders je kljub temu odlašal, da bi jih poslal na fronto. Junija 1942, v času, ko je nemška vojska stala pred Stalingradom in je bila ZSSR v smrtni nevarnosti, je general Anders končno sklenil sramotno odločitev, da umakne poljske oddelke v Iran. V najhujšem času se je izneveril svojemu zavezniku in odvrnil s pravilne poti 70.000 izvrstnih poljskih vojakov ter jih obsodil na dolgo tavanje in trpljenje v tujini.

V sovjetskih deželah pa je ostalo še več tisoč poljskih beguncev, med katerimi so bili mnogi sposobni nositi orožje. Poljsko prebivalstvo v Sovjetski zvezi je čutilo bolečo sramoto Andersove armade in sklenilo, da ustanovi novo poljsko oboroženo silo, tako da bi se poljski vojak lahko boril na fronti, kjer se je odločala usoda Poljske.

Na pobudo poljske demokratične emigracije, ki je bila zbrana okrog znane pisateljice Wandele Wasilewske, je bila spomladi leta 1943 ustanovljena Zveza poljskih patriotov v ZSSR, organizacija, ki je združila ljudi različnih političnih prepričanj z istim namenom, da izbrisejo sramoto, ki so jim jo nakopali general Anders in reakcionarni londonski politiki.

Zveza poljskih patriotov se je obrnila predvsem na sovjetsko vlado s prošnjo in podporo pri ustanovitvi nove poljske oborožene formacije, ki bi ob strani Rdeče armade stopila v borbo za osvoboditev domovine.

Sovjetska vlada je ponovno dokazala svojo naklonjenost do poljskega naroda. Kljub bridkim izkušnjam z Andersovo armado so sovjetske oblasti dale svoj pristanek na formiranje poljske divizije in ji objubile vso mogočo pomoč.

V zvezi s tem se je maja 1943 začela v gozdovih pri Rjazanu ob Oki, v okolici vasi Selce, formirati I. poljska pehotna divizija v ZSSR Tadeusza Kosciuszka. Vest o njeni ustanovitvi je privabila v taborišče v Selcih poljske begunce iz vseh krajev prostrane Sovjetske zveze.

Veliko večino poljskih oficirjev je Anders odpravil v Iran, zato je bilo v vrstah prostovoljcev za divizijo T. Kosciuszke malo število oficirjev. Tudi v tem pogledu se je izkazala Sovjetska zveza Poljakom neprecenljivo pomoč. Poveljstvo Rdeče armade je prevzelo stroške za vzdrževanje divizije, ji dalo popolno opremo in izvrstno orožje ter sklenilo prepustiti diviziji vse poljske oficirje v Rdeči armadi, ki so imeli velike izkušnje, pridobljene na fronti. Ti oficirji so skupaj z ruskimi instruktorji začeli vzgajati nov oficirski kader.

Formiranje in vežbanje I. divizije je hitro napredovalo, tako da je 15. junija 1943, ob obletnici grunwaldske bitke, položila prisego.

1. septembra istega leta, točno štiri leta po razbojniškem

napadu Nemčije na Poljsko, je divizija odšla na fronto.

12. in 13. oktobra je I. divizija doživela svoj vojni krst pri vasi Lenino v okolici Smolenske. Nemci so zvedeli, da imajo pred seboj Poljake ter so zato privlekli vse razpoložljive sile. Mnogo jim je bilo na tem, da bi uničili to edino poljsko formacijo na vzhodni fronti, ne le iz strateških razlogov, temveč tudi zaradi političnega prestidžja. Z ostalih odsekov fronte so priegnili proti poljski diviziji močne letalske sile, topništvo, šestcevne topove itd.

Med dvodnevniimi borbami so napravila nemška letala 1200 naletov na odsek I. divizije, da bi preprečili prodiranje poljskih vojakov.

Vendar so poljski oddelki kljub izredno besnemu sovražnemu odporu zlomili nemško obrambo, prešli reko Morejo z njenimi močvirnimi rokavi, zavrnili nemške protinapade in se utrdili na zavzetih položajih.

Vojaki in oficirji I. divizije so pokazali v borbi brezprimerno junaštvo in budili spontano navdušenje sovjetskih oficirjev, ki so opazovali poljski napad.

Junaki te borbe so si pridobili nesmrtno slavo; kapetan Julij Hübner, borec iz španske državljanske vojne in oficirja za politično vzgojo poročnik Kalinowsky in nadporočnik Kazinsky.

Na polju slave so padli podporočnik Čarkowsky, bivši oficir Andersove armade, ki je branil zastavo, kapetan Wisocky, star konjeniški oficir v poljski vojski, bivši udeleženec napada poljske konjenice na vzhodno Prusko, poročnik Wiśniewsky, oficir Rdeče armade, in mnogi drugi. Poljsko poveljstvo je odlikovalo 254 oficirjev in vojakov divizije za njihove zasluge v boju.

Zavezniška sovjetska vlada je podelila 242 poljskim vojakom odlikovanja ZSSR. Strelka Anjela Krziwon, kapetan Julij Hübner in kapetan Wladislaw Wisocky so prejeli naslov heroja Sovjetske zveze. Vest o bitki pri Leninu je razširila po vsem svetu novico o poljskih oboroženih silah v ZSSR.

Seznam priredb slovenskih organizacij v Chicagu

Organizacije v Chicagu in okolici, ki žele imeti svoje priredbe označene v tem seznamu, naj nam sporoče podatke, enako tudi popravke v slučaju pomot.)

Društvo Slovenski dom št. 86 SNPJ bo imelo veselico v soboto 9. novembra v Aldine Hall, 911 Armitage Ave.

Pioneer št. 559 SNPJ, zabava in slavnost enindvajsetletnice društva v soboto 23. novembra v dvorani SNPJ.

Slavnost jugoslovanskega dne v nedeljo 1. decembra v Pilsen parku.

Božičnica federacije SNPJ (članskega okrožja za člane mladinskega oddelka v nedeljo 22. dec. v dvorani SNPJ.

Pioneer št. 553 SNPJ, slavnost in banket v počast članom veteranom v soboto 11. januarja v Lawndale Masonic templu, 23rd & S. Millard Avenue.

Podružnica SANSa št. 2 priredi veselico v soboto 18. januarja 1947, v Aldine Hall, 911 Armitage Ave.

Kegljska tekma SNPJ in zabava 26.-27. aprila 1947. Zabava 27. aprila v dvorani Sokola Havliček Tyrš. Kegljska tekma 28. aprila v Cascade Center Alleys, W. Cermak Road.

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK

nova knjižica, s poljudnimi navodili kako postati AMERISKI DRŽAVLJAN.

Poleg vprašanj, ki jih navadno sodniki stavijo pri izpitu za državljanstvo, vsebuje knjižica še v II. delu nekaj važnih letnic iz zgodovine Zedinjenih držav, v III. delu pod naslovom RAZNO, pa Proglas neodvisnosti, Ustavo Zed. držav, Lincolnov govor v Gettysburgu, Predsedniški Zedinjenih držav in Poedih države z glavnim mestom, številom prebivalstva in velikostjo.

Cena knjižice je samo 50 centov + poštino vred.

Naročila sprejema:

Knjigarna Proletarca
2301 S. Lawndale Avenue
CHICAGO 23, ILL.



LJUDJE SE ZALJUBLJAJO iz vse sorte razlogov. Gornjo sliko predstavlja bogato dekle, Mildred Brown, ki se je zaljubila v fanta George Schraffta, ki je iskal stanovanje. Ona ima sijajno vilo, on si pa še dobre sobe ni mogel najti. Pa se je oženil in s tem ubil dve muhi na en mah.

Catalog of English Books

Outstanding Books Well Worth Adding to Your Permanent Library.

Never forget that through reading well selected books you continue your education from where it ended with the last day of school.

Reading broadens your outlook upon life, and enlarges your scope of knowledge. Don't neglect this important part of your life.

- American Outpost. By Upton Sinclair. A book of reminiscences. (cloth) 1.50
- American Communism. (James O'Neal.) A history of the origin and development of the American Communist movement. (cloth) 1.25
- America's Way Out. (Norman Thomas.) A program for Democracy. (Cloth) 2.00
- Anarchism and Socialism. (G. Plechanoff). (cloth)60
- Ancient Society. (Lewis H. Morgan.) Researches in the lives of human progress from Savagery through Barbarism to Civilization. cloth 1.15
- Brass Check. By Upton Sinclair. A study of American journalism. (cloth) 1.00
- Between Two Worlds. A New Novel by Upton Sinclair. 859 pages. (cloth) 2.50
- Cradle of Life. The story of one man's beginning. A Novel by Louis Adamic. (cloth) 2.50
- Cry for Justice. An anthology of the literature of social protest. By Upton Sinclair (cloth) 1.50
- "Debs, His Authorized Life and Letters." (David Karsner). (cloth)75
- Debs and the War. His Canton Speech, his trial and imprisonment 25
- English-Slovene Reader. By Dr. F. J. Kern. (cloth) 2.00
- End of the World. (Dr. M. Wilhelm Boelsche). (cloth)60
- Evolution of Property from Savagery to Civilization, by Paul Lafargue. (cloth)60
- Ethics and the Materialist Conception of History, By Karl Kautsky. (cloth)60
- From Many Lands. By Louis Adamic. (Cloth) 3.50
- G r a n d s o n s. The Story of a man's love for his country and his search for the American Ideal. A Novel by Louis Adamic. (cloth) 2.50
- Goslings. A study of the American schools. By Upton Sinclair. (cloth) 1.50
- Hundred Per Cent. By Upton Sinclair. A story of a patriot. (cloth) 1.50
- Jimmie Higgins. By Upton Sinclair. A novel of the World War 1914-18. (cloth) 1.50
- Jungle. A novel of the Chicago Stockyard, by Upton Sinclair. (cloth) 1.50
- Karl Marx Biographical Memoirs by Wilhelm Liebknecht. (cloth)60
- King Coal. A novel dealing with the strike of Colorado Coal Miners, 1913-14. By Upton Sinclair. (cloth) 1.50
- Laughing in the Jungle. By Louis Adamic. (cloth) 3.00
- Law of Biogenesis. By J. Howard Moore. (cloth)60
- Life and Death. A Study in Biology. By Dr. E. Teichmann. (cloth)60
- Mammonart. An essay in economic interpretation. By Upton Sinclair. (cloth) 2.00
- Money Changers. By Upton Sinclair. A novel of Wall Street and the panic of 1907. (cloth) 1.50
- Mountain City. A novel by Upton Sinclair. (cloth) 1.50
- My America, 1928-1938. By Louis Adamic (cloth) 3.75
- My Native Land. By Louis Adamic. (cloth) 3.75
- Native's Return. By Louis Adamic (cloth) 2.75
- Nation of Nations. By Louis Adamic. (Cloth) 3.50
- No Pasaran. A Story of the Battle of Madrid by Upton Sinclair25
- Oil. A picture of the oil industry in Southern California and taking in the world-struggle. By Upton Sinclair. (cloth) 1.50
- Profits of Religion. A study of super naturalism as a source of income and a shield to privilege. By Upton Sinclair. (cloth) 1.50
- Physician in the House. For Family and Individual Consultation. By J. H. Greer, M. D., (cloth) 1.50
- Republic of Plato. By Alexander Kerr, LITT. D., (cloth) 1.50
- Roman Holiday. (Upton Sinclair.) America since the World War—the Roman republic; after the destruction of Carthage—how much alike were they? (cloth) 1.50
- Robert's Rules of Order, Revised. By Henry M. Robert. (cloth) 1.50
- Struggle Between Science and Superstition. (A. M. Lewis), (cloth)60
- Science and Revolution. (Ernest Untermyer.) (cloth)60
- Social Evil, Its Cause, Effects, and Cure, by J. H. Greer, M. D., (paper)40
- The Social Revolution. (Karl Kautsky.) (cloth)60
- Two-Way Passage. By Louis Adamic. (cloth) 2.50
- They Call Me Carpenter. (Upton Sinclair.) A tale of the Second Coming. (paper)75
- The Wet Parade. (Upton Sinclair.) A full-length novel dealing with liquor drinking and the liquor traffic in the United States during the past thirty years (cloth) 1.50
- Trinity of Plunder. A cheerful sram at rent, interest and profit. By August Cleassens 25
- Vital Problems in Social Evolution. By A. M. Lewis, (cloth)60
- Walls and Bars. (Eugene V. Debs.) The story of Debs' life in prison. (cloth) 1.25
- What's Your Name? By Louis Adamic (cloth) 2.50
- Witchcraft Trial in Moscow. Friedrich Adler10
- Workers in American History. By James O'Neal25
- World's End. A novel by Upton Sinclair. (cloth) 2.50
- Yerney's Justice (Ivan Cankar.) Translated by Louis Adamic. A faithful, stirring piece of realistic fiction by the man who is considered the greatest writer Jugoslavia has produced. (cloth)50

ORDER FROM
PROLETAREC
2301 So. Lawndale Ave.,
Chicago 23, Illinois

HELP WANTED

MEN WANTED FOR SOLDERERS and ASSEMBLERS for Radio Speakers
Steady Employment — Good Starting Wage — Automatic increase.
Pleasant Working Conditions Hospitalization and Life Insurance
Many Company Privileges Cafeteria Close By
Near Point of Transportation Paid Vacation

QUAM-NICHOLS CO.
526 EAST 33RD PLACE

MEN WANTED VETERANS
ESSENTIAL INDUSTRY
Needs Experienced and Partially Experienced Men
Good Future for the Right Men and Plenty Overtime
Apply
6051 WEST 65TH STREET
Portsmouth 7060

PERMANENT POSITIONS Turret Lathe Operators
10 THOROUGHLY EXPERIENCED MEN
needed at once
Top Rate — Good Working Conditions
Do not apply unless you are thoroughly experienced

Ryan Tool & Engineering
19159 JOHN R. DETROIT, MICH.

MEN! MEN!
INSURE YOUR FUTURE NOW!
We have opening for **MACHINISTS**—all around **BENCH MACHINISTS DRILL PRESS HANDS SHAPER HANDS PLANER HANDS LATHE HANDS**
Highest pay — Overtime — Steady the year around — Good working conditions — See us today
STREETER-AMET COMPANY
4101 N. RAVENSWOOD AVE.

PERMANENT JOBS A Real Opportunity For Tool Die Makers
Do not Apply Unless You Are Experienced
TOP WAGES
Good Working Conditions

Ryan Tool & Engineering Co
19159 JOHN R., Near 7 MILE DETROIT, MICH.

CABINET MAKERS
Position open for experienced men in clean modern shop. **High Hourly Rate**, plus overtime. — W e have steady contracts for many years. No lay-offs — Union Shop **ANNUAL VACATION**
Apply or write. Each inquiry will be acknowledged promptly. Will try to locate.

WADE ASSOCIATES, Inc.
512 EAGLE AVENUE
CLEVELAND, OHIO

WE WILL PAY TOP WAGES TO TOP MEN

Ryan Tool & Engineering
NEED

Ryan Tool & Engineering
TOOL ROOM LATHE BOOKKEEPERS
MUST BE JOURNEY MEN
40 Week Basis — Overtime
See MIKE MAGYARI
PERMANENT
19159 JOHN R. DETROIT, MICH.

MEN & WOMEN
NEEDED AS
KITCHEN WORKERS
and
LAUNDRY WORKERS
Experienced Help Preferred
HIGHEST WAGES

DRAKE HOTEL
MICHIGAN AVENUE
AT WALTON PLACE

GIRLS! — YOUNG WOMEN!
Needed Immediately as
OPERATORS BURROUGHS
If interested, we will teach you and pay good wages while you learn. Our work is permanent. Friendly surroundings. Best working conditions. Solve the problem of your future today! — Apply

Mid-City National Bank
801 WEST MADISON

WE NEED
File Clerks — Typists
Experienced or Beginners
Good Salary—5 day, 40 hour week
Pleasant working conditions
Excellent opportunity to advance
Apply

DU PONT CO.
21ST AND PEORIA ST.
Mr. UTBERG HAY. 8787

GIRLS & WOMEN
For Packing Dried Fruits in Cellophane Packages
Pleasant Working Conditions
5 DAY WEEK

Mr. Westenberger
536 WEST ERIE STREET

General Office Workers
AND
STENOGRAPHERS
We pay top salary for beginners and experienced help.
38 Hour Week (No Saturdays)
Modern Loop Office of Large Insurance Company
Permanent — For Interview
Call FRANKLIN 9000

MECHANICS LABORERS
See me NOW
Steady Work — Time ½ overtime
Good Working Conditions
Just the JOB you been looking for
Apply

CHICAGO LAUNDRY & EQUIPMENT CO.
3128 WEST LAKE

Steady Positions for Reliable HAND SEWERS MEN OR WOMEN
Experience Not Necessary
I. HIMMEL & SONS
322 W. 63rd St. WEU6212

FUR FINISHER
GOOD WORKING CONDITIONS
GOOD PAY — APPLY NOW

RUDOW & KRUSE
58 E. WASHINGTON, Room 704

NEW BANK
We Have Immediate Openings For
BOOKKEEPERS STENOGRAPHERS
PERMANENT POSITIONS
EXPERIENCE REQUIRED
GROW WITH US
Apply at
8 N. OGDEN AVE.

SHIPPING ROOM HELP
No Experience Necessary
5-DAY WEEK — GOOD PAY
Good opportunity for ambitious men. — Phone at once
SUPERIOR 8013

W O M A N
wanted to work in KITCHEN
Good Pay
NORTH SHORE SCHOOL
1217 West Chase Avenue
BRI. 5102

New Chicago Bank
NEEDED AT ONCE
T E L L E R
Grow With Our Organization
COME IN AND SEE
MR. F. E. KLAFTA
Peoples National Bank
8 NORTH OGDEN AVE.

— M E N —
40 Hour Week — Over \$1 per Hr. Time and half for overtime
Phone **CENTRAL 5235**
125 NORTH HALSTED

CABINET MAKER UNION
Full or Part Time
7747 WEST ROOSEVELT RD.
Phone **FOREST 3530**
FOREST PARK

STENOGRAPHER WANTED
Interesting and Diversified Work in Advertising Agency
Five Day Week
WILL TEACH BEGINNERS
Phone: **CENTRAL 5255**

Ako verujete v poslanstvo, ki ga vrši "Proletarec", pomagajte mu v pridobivanju naročnikov in zbirajte prispevke v njegov tiskovni sklad!

SLOVENSKE IN ANGLEŠKE KNJIGE

Največja slovenska knjigarna v Zed. državah

Pišite po cenik PROLETARCU

2301 S. LAWDALE AVENUE
CHICAGO, 23, ILLINOIS

Iz SANSovega urada

3935 W. 26th St., Chicago 23, ILL.

ZAKLJUČNI APEL

Pred nekaj tedni je bila v tej koloni izrečena želja, da bi bila postavljena kvota \$150.000 za sklad otroške bolnice v Sloveniji dosežena do konca septembra. To je bila seveda le poborna želja, ki bi se najbrž izpolnila, če ne bi nekaterih naših podružnic in sodelujočih društva odlašala z uveljavljenem bolj sistematičnega nabiranja prispevkov do oktobra in novembra ter ako bi se ne zanašala, da bo kvota brez kakšnega posebnega truda od njihove strani avtomatično dosežena.

Toda 31. oktobra je še manjkalo dobrih \$6.000 in podvzeti je treba nadaljne korake, da kampanjo vsaj meseca novembra uspešno zaključimo. Podružnice in društva, ki vodijo nabiralne akcije, nj pospešijo svoje delo in nabrano vsoto čim prej odpošljejo v SANSov urad. Istočasno apeliramo na društva in posameznike, ki so zaradi enega ali drugega vzroka odlašali poslati svoj prispevek, da se odzovejo predno bo kampanja zaključena.

Poleg te humanitarne akcije, da slovenski Amerikanci pomagajo zgraditi v Sloveniji bolnico za slovensko mladino, ima Slovenski ameriški narodni svet še druge naloge, katere še niso popolnoma izpolnjene. Naša politična akcija v korist Slovenije in Jugoslavije je danes bolj potrebna kot katerikoli drugi čas v dokončni borbi za uresničenje zgodovinskih teženj slovenskega in jugoslovanskega ljudstva. Medtem, ko si bodo narodi Jugoslavije sami uredili notranjost svoje hiše brez zunanje vmešavanja, rabijo zunanjo pomoč za zgraditev prijateljskih odnosov z drugimi državami, posebno z zapadnimi demokracijami, s katerimi je skoraj prišlo do odprtega spora, ker se predstavniki jugoslovanskih narodov ne marajo odpovedati svojih upravičenih zahtev in pravic in dopustiti, da bi bila dežela in njeno ljudstvo ponovno podvrženi izkoriščanju. Ni mi treba podarjati, da zapadne velebitle ne soglašajo s preureditvijo, kakršno si je izbral jugoslovansko ljudstvo. Preprečiti jo hočejo za vsako ceno in za doseg tega se vodi proti Jugoslaviji načrtana sovražna kampanja, katere namen je ustvariti antipatično javno mnenje o Jugoslaviji in njenim voditeljem. Ta kampanja je naperjena proti vsem narodom, ki spadajo pod takozvano "sovjetsko sfero", posebno pa so na piki vsi slovenski narodi, in uspela je že v toliko, da daje moralno oporo vsem diplomatičnim prestopkom proti Jugoslaviji in njenim bratskim državam. Ti postopki, ki so jih ameriški vladni zastopniki zavaljalno predstavliali javnosti kot izvajanje "principov demokracije", so se že na mirovni konferenci izkazali za "politično sile", "ekonomski imperializem" in "dolarsko demokracijo". Slovenske države, ki so se zedinile za nasprotovanje taki politiki in proti neupravičenim zaključkom konference, so že občutile

se ameriški Slovenci odločili pomagati v pospešenju bolniških zavodov v Sloveniji. V glavnem v tem slučaju seveda za ustanovitve moderne otroške bolnice. Minimalna kvota ni še napolnjena, dasi bi že lahko bila, če se bi vsi ameriški Slovenci saj neko-

liko več potrudili! Ako bi pa vsi posegli v akcijo, bi bila kvota že davno dosežena.

Vzlie temu, Slovenija se na svojih lastnih nogah trudi izboljšati svoje bolnišnice in je v tem oziru po vojni dosegla že velike uspehe.

KOMENTARJI

(Konec s 1. strani.)

gloji so napadali tron — toda nikjer toliko temeljito, da bi ga do kraja zdobili.

Cemu demokracija dopušta, da se koplje še zmerom več čišč dvorjanov v izobilju, v razkošju in intrigirajo proti ljudem, katere izkoriščajo? To se bi moralo nehati. Ampak že pod pokojnim Rooseveltom je bilo tako, da smo sprejemali kralje in kraljice veličastnejše kot pa bi kogarkoli drugega, ki se je boril za odpravo sistema kakršen je.

Italija gladuje... Cemu naj njeno ljudstvo potemtakem vzdržuje dvor, ki ga noče? Mar samo zato, no — saj razumete... mi nismo za nasilja... ampak Umberto je bil...

Giacomo Matteotti je bil ena izmed žrtev italijanskega kralja ter dučija. Umoriti ga je dal kajpada duče, a ljudje, ki so verjeli v savosjko dinastijo, so od kralja pričakovali, da bo kaj storil proti tistemu zločinu. Pa se (kralj) ni zganil. In sedaj se pripravljajo obesiti še kaklega pol dukata tistih, ki so sodelovali pri usmrtilju Matteottija. Ampak Emanuelu ter Umbertou pa ne bodo skrivili niti lasu (če jih še kaj ima), čeprav je bil in je vojni zločinec prvoga reda in podpornik onih, ki so ugonabljali najboljše sinove Italije.

Anglo-ameriški tisk — kapitalistični seveda, saj drugega je v tema deželah silno malo — je ob umoru Matteottija previdno molčal — čes, našli so ga ubitega v hosti pod listjem — a v isti sapi so pripovedovali, kako je Mussolini odpravil brezposelnost, beraštvo, stavke, nered na železnicah in pa kako se je spraviel s cervkijo ter oprostil s tem papeža jetništva v Vatikanu. Ako bi ljudje zgodovine tako hitro ne pozabljali, bi se iz nje kaj naučili, namesto da zmote svojih prednikov zdržema ponavljajo.

Angleska zbornica, v kateri ima delavska stranka večino, se je odločila uvesti preiskavo časopisja. Angleski dnevniki, tedniki in mesečniki so svetovno znani. Ampak kar je velikih — razen nekaj izjem — so posest par posameznikov, ki jim narekuje uredniško črto in tako je milijone čitateljev brez "svobode tiska." Reakcionarji na Angleskem so sicer zavpili, da je taka preiskava atentat na prostost časopisja, toda besedniki delavske stranke v parlamentu so torijem rekli, da kar oni hočejo, je res svoboden tisk, ne pa le časopisje, ki ga kontrolira par

Zed. države se zelo zanimajo tudi za Dardanele in Donavo. V Moskvi namigujejo, da ameriški imperializem stremi vzeti vladno nad svetom in v ta namen zahteva pod svoje okrilje vse plovnice reke izvenc Zed. držav, vsa morja, ugrabljena japonska otočja, japonske baze, Greenland in Iceland, Kitajsko itd. In naravno, naša zasedbena oblast tudi v Trstu ni zato, ker bi ji bilo le za štiri (sedaj že pozabljen) Rooseveltove svobodščine.

Turčija se sovjetiskim zahtevam glede kontrole nad ožino iz Črnega morja v Sredozemsko morje upira. A se ne bi, ako ji ne bi mi in Anglija dajali opore. Rusija pa se spominja turške "neutrnosti" med vojno in si take od nje nikdar več ne želi.

Srbski vejniki v Ameriki so v minuli volilni kampanji delali vtis, kot da so povedli svoje ljudstvo iz demokratske v republikansko stranko. Ampak ker je Srbov tu malo — in pri "političnih" pa štejejo le glasovi, se jim poteza ni posebno posrečila. Pomagal jim je posebno McCormickov in Hearstov tisk, in pa manjši listi, kot je npr. newyorški New Leader. Toda moč čar-

šije vzlie tem manevrom ni in ne bo obnovljena.

Glasilu KSKJ sedaj izhaja z imenom "Amerikanski Slovenec". V njemu, kakor v KSKJ sploh, ima še vedno odločujočo besedo glavni tajnik Joseph Zalar. Svoječasno je bil precej naklonjen tudi SANSu. Ampak ko so zaropotali gospodje Debevec, Gabrovšek, Jager itd., je Zalar potegnil z njimi. Ni pa bila z njim vsa delegacija. Namreč delegacija konvencije KSKJ, ki se je vršila to leto. Nekaj zastopnikov in glavnih odbornikov ni hotelo po potih, ki jih narekuje rev. Gabrovšek in so smatrali, da bi katoliška cerkev v Sloveniji storila veliko boljše, če bi bila z narodom namesto z osiščem. Ampak za Rožmarna in Rupnika bi bilo to priznanje sedaj prepozno. Josp Zalar pa se bi se lahko znašel. A zdi se, da mu je laglje iti po tokih, ki prihajajo od zgoraj in zato se v "Amerikanskem Slovcu" duša, da člani KSKJ "smo in moramo biti proti vsaki komunistični propagandi in proti vsakemu drugemu "izmu". Nato se zgraža nad ono "pešičo delegacijo, ki se je na minuli konvenciji ogrevala za starokrajsko komunistično propagando". Pravi, da s tem ni delala časti ne sebi, ne Ameriki, najmanj pa KSKJ. Ampak ker je bilo nekaj teh ljudi izvoljenih v odbor, to pomeni, da se konvencija v tem oziru vseeno ni ozirala na mnenje gl. tajnika vzlie sprejemim izjavam, ki jih je urinila našina.

Franz von Papen, ki je bil na obravnavi v Nuerenbergu oproščen, ima sedaj opraviti z Nemci, češ, ako so te spustili zavezniški sodniki brez kazni, mi te ne bomo! Naravno, ni ga človeka, ki ne bi vedel, da je von Papen delal za Hitlerja. V Nemčiji so sedaj posebna sodišča, ki imajo nalogo iztrebiti nacije iz javnih uradov in izrekači kazni nad onimi, ki so spoznani za nacistične zločince. Ampak von Papen je nedavno dejal, da so tudi vsi ti sodniki nič drugega kakor bivši naciji. Tega mnenja so tudi mnogi ameriški poročevalci.

Nacizem je bil pač premočno ukoreninjen, da se bi ga moglo sedaj kar tako zlahka iztrebiti s sodišči in z zavezniškimi dekreti. To je pokazala tudi zavezniška obravnava v Nuerenbergu, ki je kaznovala le kak ducat nacijev, druge pa oprostila.

Volitve v Bolgariji 27. oktobra niso izpadle tako kot bi radi v Washingtonu in Londonu, toda so bile res volitve in svobodno, demokratično izvršene. Zmagala je domovinska fronta, v kateri so vodilni faktor komunisti, a združene z njimi so tudi razne druge skupine. S tem je Bolgarija definitivno v takozvani sovjetski sferi. Ameriška in angleska vlada bolgarske vlade še nista priznali.

Tekma vesil za kontroliranje malih držav

(Nadaljevanje s 1. strani.)

jo, ki je sedaj na Pacifičnem morju zajeta od nas skoro še bolj kakor pa je bila prej od Japonske.

V ameriški vladi glede baz na Pacifiku ni bilo soglasja. Vojni in mornarični department sta hotela, da jih proglasimo za popolnoma ameriško svojino. State department je ugovarjal, češ, to bi nam napravilo nasprotstva in sumničenja v naše namene. Rajše dajmo vse te otoške trdnjave pod upravo združenih narodov. A zmagala je militaristična klika, ker računa, da bo treba enkrat le v spoprijem z Rusijo, pa nam bodo te pomorske baze zelo prav prišle.

Tudi male dežele so "baze" — Govornik v radiu Moskva je koncem oktobra svaril male dežele, da naj bodo oprezne, kajti namen zapadnih sil je, da jih uprežejo v svoj militarističen-imperialističen voz. Komentarec V. Linetski je dejal, da ako se pravočasno ne osvoje, ne bodo drugega kot politične in ekonomske podložnice Zed. držav in Anglije. Čemu se ameriška in angleska vlada toliko brigata za volitve v Bolgariji (vršile so se nedavno), za volitve na Poljskem, Ogrskem, Češkem in povsod, kjer zasledujeta svoje interese, je vpraševal Linetski. In seveda, z anglo-ameriške strani pa se na take argumente odgovarja, da le mi ščitimo male de-

žele pred ruskim medvedom in komunizem.

Rusija za razorožitev

V protitež na to je Molotov predlagal Zed. državam in Angliji razorožitev. Ob enem je sovjetska vlada izdala podatke, iz katerih je razvidno, da je njena armada znižana z 20 milijonov na tri milijone mož. Bili so objavljeni v priznani amer. vojaški reviji in s to revo verodostojni. Na podlagi tega je sedaj sovjetska armada še vedno največja kopna armada na svetu, na drugem mestu je angleška, na tretjem ameriška, na četrtem kitajska in na petem jugoslovanska. Toda to na polju oboroževanja ne podaja prave slike, kajti Sovjetska unija je zaklenjena med svoje meje dočim se naša oborožena moč razteza po vsem svetu. Naša mornarica je večja kot vse druge skupaj, enako naše letalstvo in imamo atomske bombe, industrijo brez primere in pa veljavne prirodne zaklade bolj kot kdorkoli na svetu.

Pod našo kontrolo so več ali manj vse dežele v Latinski Ameriki in s Kanado smo v ožjih ekonomskih stikih kakor pa Velika Britanija. In dalje so prišle pod našo sfero več ali manj tudi Avstralija in Nova Zelandija. V organizaciji združenih narodov kontrolira anglo-ameriška diplomacija skoro vse glasove trajno, razen šestih.

AMERIŠKA POLITIKA NA KITAJSKEM SI NE PRIDOBIVA PRIJATELJEV

Lee Martin, poročevalec časniške agencije ONA, piše iz Sangaja, da se ljudje v Zed. državi glede naših odnosovaj z Kitajsko, predvsem v podporjanju vladujočega Čiang Kai-šekaovega režima, v marsičem motijo. Njegova razprava o tem našem važnem problemu v Aziji se glasi:

Amerikanci v splošnem mislijo, da so najbolj velikodušen narod vsega sveta — in da jih radi tega tudi ves svet ljubi in spoštuje. Toda Amerikanec, ki se spreha po Sangaju, bo kmalu dobil občutek, da ga smatrajo ljudje za nepovabljenega tuja. Oni Amerikanci, ki razumejo opazke, katere izmenjavajo na cesti ljudje, katere srečavajo, prihajajo do spoznanja, da postaja tradicionalno prijateljstvo med Kitajci in Amerikanci vedno bolj le v tok politike vlade, ki se ne odraža več v čustvih ljudstva.

Mržnja do tujcev je v današnji Kini večja kot je bila kdajkoli od takozvane boksarske revolucije sem — pred 40 leti. Razlogi za to so različni, tako da jih je težko razumeti. Vsa Kina je nekako zmešana, tako da je slika nejasna.

Pred vsem so politične razmere. Komaj šest mesecev je tega, kar je bilo najti v komunističnih vaseh preprosto izdelane slike generala Marshalla, na katerih je ljudstvo pozdravljalo njegove napore, da uvede premirje in sporazum med vlado in komunisti.

Danes kažejo komunistične slike strica Sama kako pobija kitajske kmete. To je razumljivo, kajti letala centralne vlade, ki z bombami in strojnimi puškami ubijajo kitajske kmete, kadar vojaške bombe to nanesajo so opremljene še vedno z znaki ameriške zračne sile. Nedavna podelitev ameriškega odvisnega materiala centralni vladi je prišlo skoro neposredno do izraza s tem, da so bile nacionalistične ofenzive podvojene. Komunisti pač niso mogli misliti drugače kot da vidijo prvaki kuomintanga v tej podelitvi vojaškega materiala nepobiten dokaz za to, da jih bo ameriška vlada podpirala tako dolgo, da bodo iztrebili vse komuniste.

Komunisti niso sami tega naziranja. Mnogo Američanov tudi v Kini in pri nas doma je prepričan, da je temu res tako. Tudi mnogi Kitajci, ki niso komunisti, je tega mišljenja. Na nizu demonstracij, ki so bile prirejene v teku tedna, ki je dobil ime "Zapustite Kino", je deset sanghajskih organizacij razpravljalo s tamošnjimi trgovci in časnikiarji probleme ameriško-kitajskih odnosov. Med temi organizacijami so bile ljudske skupine in organizacije industrialcev in trgovcev, narodna organizacija pisateljev in umetnikov, učitelji in profesorji, bančni uradniki in drugi. Na teh shodih in v razpravah so ob-

Vsled ekonomske premoči Združenih držav, in pa po Višinskijevo rečeno, vsled "dolarske diplomacije", si vlade malih dežel iz te situacije sploh pomagati ne morejo, ker so gospodarsko od nas toliko odvisne, da tudi v diplomaciji ne morejo svobodno nastopati.

Morda se bo na sedanjem zborovanju združenih narodov v New Yorku to ozračje kaj razčistilo, tako da dobimo res mir namesto le premirja, ki ne pomeni drugega kot negotovost in s tem pripravljanje v novo vojno.

Joško Oven in Milan Medvešek govornika na konferenci Prosvetne matice.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Priporočamo, da naj vsaj v tem slučaju pošljejo v Milwaukee zastopnike vsa pridruženstva društva. V Chicagu, So. Chicagu in tudi drugje jih je nekaj, ki niso tega še nikoli storila. Zato tudi članstvo takih organizacij nič ne ve o naših aktivnostih. Vemo pa vsi — mi kot oni, da ko nihče ne bo delal, bodo naše aktivnosti zamrle. Tega pa nihče izmed nas noče, torej nadaljumljavo! In pridimo iz naselbin Milwaukee, West Allis, Chicago, Waukegan, Sheboygan, Cicero, So. Chicago itd. vsi, ki je nam kaj mar, da naše gibanje živi. — P. O.

jasnili prireditelji, da je rešitev sedanjih težav v tem, da se ameriške vojaške sile umaknejo iz kitajskega ozemlja, toda da to še ne bi bilo dovolj. Naglašajo, da je treba nehati z dostavljanjem vojaških zalog, finančne podpore in odvisnega materiala.

Vse, kar podpira meščansko vojno je treba ustaviti, je trdila ena teh izjav. Nekdo je celo prerokoval naslednje: Ako bodo šle stvari svojo pot naprej kot zdaj, se je bati, da izbruhne še tretja svetovna vojna.

Neki drugi govornik je izjavil naslednje: Vsa oprema in vsa druga podpora, katere pošilja Amerika, ne bo nikdar mogla iz Kitajcev napraviti vojaškega naroda — pred vsem pa bodo vedno odklanjali, da bi se šli borit na Arktik.

Mržnja do tujcev pa ima poleg političnih razlogov tudi še vsa druga podpora, katero pošilmer je poročal nedavno eden sanghajskih listov, da je pijan ameriški vojak do smrti pretepel kitajskega kulija vozača. Ne glede na to, ali je ta vest resnična ali ne, je seveda jasno, da se spopadi med ameriški vojniki in pomorščaki na eni strani in Kitajci na drugi strani, vzrok pojemajočega prijateljstva naroda do nas.

Kitajsko časopisje je označilo vest o zapletljaju med dvema Rusoma in ameriško vojaško policijo kot "ogabno". Članek se je končal kot sledi: "Seveda, vojaška policija je imela prav. Ravno tako je imel prav ameriški vojak, ki je ubil kulija vozača, ko je zahteval, da mu plača, kar mu je dolžan za prevoz! Amerikanci so vedno v pravem, pa naj bodo na Francoskem ali v Italiji, v Nemčiji, v Trstu, ali kjerkoli drugje na svetu! Tako vsaj mislijo!"

V Berlinu je samo še 7,350 Židov

Pred nacističnim terorjem je bilo v Berlinu 186.000 Židov. Po vojni jih je ostalo samo še 7.350. Pred vojno je bilo v Berlinu 50 sinagog. Sedaj so še štiri. Imovina berlinskih Židov je pred nacizmom znašala približno \$5.500.000. Naciji so jim vso zaplenili.

Iščanje poljske armade

Sedanjo poljska armada šteje okrog 150.000 mož. Ob pričetku vojne l. 1939 je imela Poljska četrt milijona mož stalne armade. Sedanja večbajo ruski častniki po sovjetskem armadnem modelu, tako da bo sistem in orožje obeh armad izenačen. Isto velja za jugoslovansko in češoslovaško armado.

Japonci dobe po pet cigaret na dan

Vsled nizkega pridelka tobaka je odmere cigaret na Japoncem po pet na dan. Do njih so upravičeni le odrasli. To merilo bo v veljavi tudi v letu 1947.

NAJBOLJŠA POMOČNIKA PRI UČENJU ANGLEŠČINE IN SLOVENŠČINE STA

ANGLEŠKO-SLOVENSKI BESEDNJAK

Cena \$5.00

IN ANGLEŠKO-SLOVENSKO BERILO

Cena \$2.00

Avtor obeh knjig je DR. F. J. KERN

NAROCILA SPREJEMA PROLETAREC

2301 SO. LAWNDALE AVE., CHICAGO 23, ILL.



AKO SI IZGNAN IZ STANOVANJA, pomeni to lahko tudi fizično nesrečo. Dogodila se je Jamesu Merriemu v Los Angelesu, ker se gospodinj, ki mu je "rent" odpovedala, ni pravočasno pokoril, pa ga je ustrelila in težko ranila. Ko je ležal s svinčenko v životu, je prišla k njemu žena ter ga poljubljala in tolažila.

THE PERSONAL INCOME TAX

Tax experts agree that the personal income tax, properly graduated, is the best kind of tax.

It took a long, hard battle to establish the income tax in the United States, and it finally required an amendment to the constitution, adopted in 1913, to settle the question.

The best feature of the graduated income tax is that it places the burden of taxes on those best able to pay. This is a basic democratic aim.

There was a time when almost no wage earners ever had to pay or bother with the income tax. It was, actually, a tax on the well-to-do. Of course, wage earners paid plenty of indirect taxes, through taxes on tobacco, liquor, amusements, and import duties and excise taxes, but few of them realized that they were paying as much as 20% of their income to the government.

Now that government expenditures have skyrocketed due to the cost of the war and the post-war necessities of the nation, the income tax hits all who earn a living. Since it is deducted from their regular pay checks, the workers feel it every pay day, and knowing just how big a chunk it takes out of their earnings.

Economist believe that any tax that cuts down on the amount of goods and services that can be bought is a bad tax. The minute goods become plentiful, with the return of high levels of civilian production, any restriction on consumption struts us on the road to depression.

That's why labor is so insistent that income tax exemptions should be higher, rates on people in the lower brackets should be cut, and that the rates on people in middle and upper income brackets should be kept high. Only if the mass of the people can buy all the products that we can manufacture, do we have a chance of avoiding depression and disaster.—The Montana Labor News.

LA SALLE STREET FANTASY

We got to musing over Secretary Byrnes' announcement that American loans will be reserved for nations which show the proper degree of respect and admiration for this country. The picture came to us of a banker, fixing his eye on the businessman across his desk. The banker, after inquiring into his client's credit standing and business ability, drummed lightly on the desk, shot his customer a piercing glance, and asked:

"Didn't I see you applauding that speech in which bankers were criticized?"

"No!" cried the client. "I never did no such thing!"

"Ah. Seems to me you once uttered some derogatory remarks about this bank."

"That was my competitor!" said the client, mopping his brow.

"You—ah—have a friendly feeling toward this institution?"

"I love it madly!"

"No secret suspicion that you are a victim of economic enslavement?"

"Never!"

And the client got the loan.—The Chicago Sun.

What We Owe

The Department of Commerce estimates that the total debt of the United States, public and private, rose to \$400,406,000,000 by the end of 1945. It rose \$35,400,000,000 in the one year, 1945, completing the war.

The highest estimate of the cash value of the country was only \$450,000,000,000, in 1929, at the prices then prevailing.

Of course, the "value" or "price" of a country is pure theory as there is no possible buyer or way to sell. But the fact that the debt is now equal to the computed national wealth in 1929 is plain evidence that neither prices nor wages can be allowed to sink to prewar levels without disaster. The interest on the Federal Government debt alone now amounts to \$123,000,000 more every year than the entire cost of the U. S. Government for the year 1927. The Government's interest bill for 1945—Roosevelt's last year—was \$3,617,000,000, against \$689,000,000 for his first year in office. The interest bill for this year will be \$4,722,000,000. The Treasury is fighting hard to keep it below \$5,000,000,000 per year.

That \$5,000,000,000 comes out of taxes — including withholding taxes on wages.

While some of the \$5,000,000,000 is paid to holders of small amounts of bonds, and some is paid to insurance companies and banks to back up small policies and small deposits, the bulk of the \$5,000,000,000 goes to big-money banks and big-money corporations.

A big debt is no good for working people.—United Mine Workers Journal.

Capitalist "Enterprise"

WHY THERE ARE NO WOOL SUITS

By JAMES GRAHAM

(Excerpts from an address made before the Montana State Federation of Labor by James Graham, President of the body.)

MISSOULA, Mont.—The armed forces amounting to over thirteen million men, besides the women's auxiliaries, were adequately clothed, whether located within the Arctic Circle or at the equator.

600 million pounds of wool were used annually to produce the clothing and blankets for the men of the armed forces and the women's auxiliaries—all made in this country. The wool coming from Australia and New Zealand.

With millions of the armed forces disbanded and no necessity for the vast production of military clothing, the civilians and the returned G. I. Joe's are unable to purchase clothing or shoes. The woolen mills, clothing and shoe factory machinery do not require reconversion.

There is at present a surplus of around three and one half billion pounds of wool in the world, considerable of which was clipped off the sheep's back three years ago. For example, this year 34 car loads of Australian, British owned, wool was shipped from the State Army in Helena to Savannah, Georgia and from there to Britain. This wool was in the Army from 1944 until this year.

Other wool came to Montana shortly after Pearl Harbor or the spring of 1942 and only left the state recently—besides there was almost a million pounds of American produced wool in this country last winter.

The raw material is here but these woolen goods cannot be purchased by the merchants. Why is this? Desire for greater profits. The greed for gain. Profiteering.

They are deliberately creating a scarcity in order that greater prices can be secured. This is the reason for the high price of clothing and the demand for higher wages.

Unless there is a change soon, we will be compelled in self defense to demand that Congress take immediate steps to nationalize the woolen mills, the clothing and the shoe factories.

DRIVE AGAINST TAX CHEATERS BOOSTS UNCLE SAM'S INCOME

The drive against income tax evaders which the Treasury launched more than a year ago with a great fanfare is bringing in back taxes on undisclosed profits at a rate exceeding the total income tax collection for the year 1940.

In reporting that fact, the Treasury said, the campaign is really just getting into its stride, having been held back by a "manpower shortage." More than 14,000 auditors, accountants, lawyers and investigators hired last fall, the Treasury said, have now had adequate training and will soon be turned loose on tax dodgers.

During the first two months of this fiscal year, starting July 1, the Internal Revenue Bureau recovered \$300 million in additional revenue, and by the end of this year the figure is expected to reach \$2 billions. Most of this money is coming in "voluntarily"—that is, from tax dodgers who wish to escape criminal prosecution.

While major attention is to be given persons with large incomes, the Treasury said it is not overlooking the "little fellows." Investigators are examining the tax returns of taxi drivers and others—even waiters—who obtain a part of their income from "tips."

THE MARCH OF LABOR



PROFESSORS TO "ADVISE" LAWMAKERS

Members of Congress to Be Treated Like Schoolboys; "Intellectuals" Will Receive \$10,000 a Year; A Dangerous Scheme

Of course this newspaper believes in progress, but there are a lot of proposals masquerading under that attractive name which should be closely scrutinized before they are given public acclaim.

This observation is provoked by a headline in a morning paper—"Congressmen's College—Full Time Faculty Charged With Instructing Lawmakers."

It would appear that, under the reorganization bill put through in the closing days of the last session of Congress, the Librarian of Congress is "selecting the most impressive list of advisers the National Legislature ever had."

They are to be college professors and their pay will be \$10,000 a year. They will "advise" Congress on such subjects as: "International political relations; money and banking; international economic relations; labor; full employment; legislative organization; state government; taxation; public administration, and many more."

No "crusaders" are wanted, we are told, but, if one may judge from the partial list so far made public, these "advisers" will be an extremely conservative crowd.

Of course, they are supposed to gather facts for the lawmakers and to refrain from writing their own ideas into their reports.

If they are angels from heaven, they might be able to do that, but being ordinary beings, there isn't one change in a hundred that their findings will remain truly factual and objective.

In the judgment of this paper, this is one of the most dangerous experiments ever undertaken in connection with the National Congress. Furthermore, labor stands to lose more than any other group.

Anyone who knows how "experts" work knows that this army of college professors will undertake to write the laws of the land. The ordinary member of Congress will be tremendously impressed by their "learning." He will hesitate to pit his conclusions against those of "intellectuals" drafted from the great institutions of learning.

If he is bold enough to suggest that the "advisers" may be wrong, his colleagues are likely to treat him as an insolent upstart.

The idea that Congress can be "reformed" by placing it under the tutelage of college professors is all rot. Members of Congress are not schoolboys. If they are not properly equipped for the job of making laws, they should be rejected by their constituents in favor for men who have more brains and experience.

Since the first Congress convened, our Federal House and Senate have always had strong men and weak men, good men and bad men, progressives and reactionaries, those who favored the people and those who favored special privileges.

But, all in all, Congress has done a good job, infinitely better than any other legislative body in the world.

It can be improved, but the way to improve it is to elect able men, more experienced, more devoted to the public welfare. — Labor.

LOOKING AHEAD

By Leon De Caux

As the cat eating the canary said to the mouse: "Don't take alarm, be patient, I'll get around to you." The guzzling and lip-smacking of the profiteers resounds through the land today.

Their congressional cooks prepared the feast for them by slaughtering the Price Control Act.

The cooking of the banquet took a little time. The heat had to be turned on, the gravy prepared.

But now the lid has been lifted on price and profits, and the fat boys are letting out their belts for a regular orgy.

THEIR IS, however, a skeleton at the feast. It ruffles the composure of the profiteers, but doesn't interfere with their appetites.

They don't quite like the lean and hungry look on the face of labor. As Shakespeare said, "Such men are dangerous"—particularly when they've been robbed.

The rich man of the Biblical feast at least let the poor man eat the crumbs that fell from his table.

But the profiteers' press of today has only this advice to offer to labor:

"Be patient, wait awhile, don't ask for higher wages. Just work harder, tighten your belt, and if you can't afford the higher prices, don't eat. Let us enjoy our profit-feast in peace, and we'll get around to you later."

MOST ATTENEION has been directed to meat lately. But the meat trust was only the vanguard of the profiteers army.

When Truman finally surrendered to their offensive, lifting meat controls and promising a speedy end to other price controls, stocks of all kinds (not only those of the packers) shot upward at a record rate.

The profiteers won their victory over the American people through a gigantic hold-up.

Not only did they create an artificial shortage of meat, to destroy the meager remnants of price control, but they also withheld huge amounts of other goods from the market.

JUVENILE LOGIC

"I want you to understand," said the teacher, "that it is the law of gravity that keeps us on this earth."

"Please," asked the little Nellis, "how did we stick on before the law was passed?"

Rough Justice

The War Department will draft no more men in 1946, it is announced. Already fifty thousand prospective draftees have been freed to fight for houses.

An Associated Press correspondent says the Russian people are more interested in football than in war. This is the kind of godless materialism that ought to be encouraged.

A manufacture in New York has been warned by the OPA (while OPA was still in existence) that he must not buy meat for his employees. The normal channels of distribution must be maintained, says the OPA, even if it kills us.

A MacArthur-for-son-of-Heaven movement has started in Japan, where a book about him has sold 800,000 copies. This is an awkward situation for some of his friends, who still believe he could be the greatest American president since General Grant.

When truck drivers and coal miners strike for higher pay, that's a threat to society. When cattle ranchers hold back beef for higher prices, that's the American way. Are there any questions?

Both American political parties, the Moscow radio says, are working hand in hand on the "American foreign policy of the dollar." This activity could be carried on just as effectively by one party, leaving the other for useful work in the salt mines.

This is the age of opportunity for the fellow who used to say, "I could eat a horse."

Hundreds of thousands of displaced persons will spend another winter in Europe's detention camps. Nobody regrets this more than our Military Government, and it is to be hoped that a minimum of these people will have the bad taste to die on our hands.

The Eye Bank for Sight Restoration has been distributing reclaimed corneas for a year now. No record is available as to how many blind people, their sight restored, took a hasty look at the world and gave the corneas back.

From The Cooperative Builder.

ASSASSINS OF MATTEOTTI FACE TRIAL

Twenty-two years ago Giacomo Matteotti was cut to pieces by "hatchet men" employed by Mussolini. Now some of the "small fry" involved in that shocking tragedy must face an Italian court. Mussolini is dead. King Victor Emanuel, who complacently ignored the crime, is enjoying a luxurious existence. He has royal blood in his veins and, therefore, must not be touched.

Matteotti was a gallant gentleman. He saw that Mussolini was setting up a dictatorship, and he had the courage to publicly denounce Il Duce. For that he died.

This newspaper printed the story at the time. Unfortunately, most of the British and American press ignored the "incident." As they say, Mussolini was "reforming" Italy — trains were running on time and beggars no longer wandered around the streets annoying tourists. If they starved, they starved in private. That was much better than starving in public.

Matteotti deserves the tallest monument in Rome. Let us hope the new Italy will develop sufficient gratitude to erect it.—Labor.

Patience

From The International Bookbinder

Supposn' fish don't bite at first, What are you goin' to do? Throw down your pole, destroy your bait, An' say your fishin's through? You bet you ain't; you're goin' to fish An' fish, an' fish, an' wait Until you've caught a basketful Or used up all your bait. Suppose success don't come at first, What are you goin' to do? Throw up the sponge, an' kick yourself, An' growl, an' fret, an' stew? You bet you ain't your goin' to fish, An' bait, an' bait again. Until success will bite your hook, For grit is sure to win. —Tid-Bits.

Prize not thyself by what thou hast, but by what thou art. —Quarles.

WHO ARE ITS "ASSOCIATE MEMBERS?"

The United States Chamber of Commerce has discovered the "Communist menace." It insists "Reds" are "infiltrating" the government and pushing their propaganda through a score of organizations.

The Chamber demands that something be done about this and, among other things, suggests that the Communist party be compelled to make public a list of its members.

The Chamber hasn't a word to say about the various Fascist movements, which are collecting huge "slush funds" and promoting fear and hatred all over the country. It's unfortunate the Chamber is blind in one eye.

The newspaper LABOR is opposed to both Communism and Fascism and has been fighting both for the last 25 years. It believes one is just as dangerous as the other. We regret the United States Chamber of Commerce can't go all the way with us in fighting these subversive influences.

We also regret that the United States Chamber of Commerce doesn't appreciate that it would be in a much stronger position to criticize Communism and other dangerous movements if it took the people of the United States into its confidence and frankly revealed where it gets its money.

As this is written, we have before us a tantalizing little pamphlet entitled "Adventures in Thinking." It's "A story of the Chamber of Commerce of the United States of America."

On page nine we discover that for the fiscal year ending July 1, 1943, its income totaled \$1,483,770. For the fiscal year ending July 1, 1944, this very comfortable sum had increased to \$1,775,189. Presumably for 1945 and 1946 the totals are much larger. We don't know.

However, here is the interesting point. Most of this money comes from "associate members." To be more exact: "In 1943, they contributed about 75 per cent! The names of those 'associate members' have never been made public, although, during the last 25 years, they have put up millions of dollars for the Chamber's propaganda activities.

"We don't want them broadcast over the nation," an official told a representative of LABOR. Why not? Is the Chamber ashamed of the men who support it?

Or is the Chamber afraid that if it reveals the names of these "associate members," and the amounts they contribute, Chambers of Commerce throughout the country will discover what is pretty well known in Washington—that the United States Chamber of Commerce is the organ of Big Business and that it does practically nothing for Small Business.—Labor.

More About Profits of Industry

In his radio talk on Monday night, President Truman was optimistic about the business outlook. He emphasized increased employment and production. He might have reminded some of his critics of the mounting profits of Big Business. Here are a few examples taken from the financial pages of last week:

For the first seven months of this year net earnings of the private owned electric power companies in this country were 30 per cent higher than for the same months a year ago.

The Industrial Rayon Corporation reports an increase in earnings per common share from 69 cents a year ago to \$4.08 this year. That's about a 400 per cent boost.

Gimbel Brothers, owners of a number of big department stores in various parts of the country, admit an increase of 35.5 per cent in their profits for the last year. This showing can be duplicated by practically every concern in the same line of business.

In the face of these and similar figures, business men continue to shout: "Labor takes all!"

One newspaper writer, commenting on the swanky season at Newport, says: "They are lousy with money." It's unnecessary to say he wasn't referring to workers. He was writing about the idle rich and the war profiteers.—Labor.

PRICELESS WAR SECRETS GOING TO INDUSTRIALISTS FOR "SONG"

WAR SECRETS—tons of them— are being handed to American industry on a platter.

And these secrets, worth millions of dollars to manufacturers, are being gobbled up at prices as low as 10 cents a platter.

The hitherto closely guarded know-how of wartime production and invention is being disclosed by the Department of Commerce at the rate of 800 reports a week.

The curtain is being lifted on enemy secrets, as well as the great pool of techniques developed during the war by our own armed forces and the Office of Scientific Management and Development.

Immediately after the Nazis surrendered, teams of American experts began probing into German industrial methods, which in some instances were far ahead of our own. They have returned with information that will save American industry years of research.

The larger United States industries have been aware of the availability of the data and have been keeping close watch on the Department of Commerce releases.

In fact, much of the information has been gathered by technicians, researchers and scientists loaned to the government by the bigger manufacturing companies. Naturally, these concerns are in fine position to get in on the ground floor.

More than 200 manufacturers and researchers call on the Department daily for help in tracking down information.

An incidental sidelight is the disclosure that the Soviet Union's foreign trade organization, Amtorg, is the Department's best customer in the sale of war secrets. Amtorg, it is said, buys a copy of every report issued by the Department.

The other day one of its representatives walked in, planked down a check for \$5,594.50, and asked for a complete file of 2,000 secret processes made public during the month.

LABOR AND THE NEW FRENCH CONSTITUTION

When one of the world's great nations adopts a constitution declaring that "every man may join the union of his choice," something new and significant has happened.

That phrase is in the constitution approved by a vote of the French people. It contains many other principles which had no place in constitutions of the past.

True, some of these statements are qualified by words which may weaken them. Only time can tell exactly what they mean in practice, but no one can deny the importance of provisions like these.

"Everyone has the right to employment. No one may suffer in his work by reason of his origins, opinions or beliefs.

"Every man may defend his rights and interests by trade union action, and may join the union of his choice.

"The right to strike is exercised within the framework of the laws that govern it. (Before we could pass on that one we would wish to see the "laws.")

"Every worker, through his delegates, participates in collective bargaining on working conditions, as well as in the management of the business."

"Every human being who, by reason of his age, physical or mental condition or economic situation, finds himself incapable of work, has the right to obtain from the community the means of decent living."—Labor.

HIGH MEDICAL FEES REBUKED BY DOCTOR

Unless physicians reduce their fees, and abandon other practices not in the interest of patients, they must get ready to accept "socialized medicine, with all doctors working for the government."

That warning was delivered by Dr. Paul R. Hawley, medical director of the Veterans' Administration, at ceremonies opening the George Washington University School.

He said good medical care has become so expensive that it is "almost in the class of luxuries."